

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 2 frt 50 kr., egy óra 1 frt.

Megjelenik mindennap, vasárnap kivételével.

A szerkesztésért felelős

Kutasi Imre

kiadó s laptulajdonos

Szerkesztőség Nagy-Váradi-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet)

Kiadóhivatal Nagy-Váradi-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint)

Hirdetések a legmérsékeltőbb árszámítás mellett vétetnek fel

Egyes szám 4 kr.

Züllés.

Debreczen, november 14.

(p.) Hogy merik azok az urak magukat „ellenzék”-nek nevezni s a nagy elődök utódjainak tartani, akik ma utcazi sihederek nyelvöltögető, sárral dobálózó modorát véve fel, bolondok házáat csinálnak az egykor híres magyar parlamentből, melyről az volt a szálló szójárás, hogy az alkotmányos formák tisztelete, tanácskozásainak magas tónusa és magvas tartalma miatt az angol parlament után következnek.

Ugy aránylik ehhez a régi képhez a mai, mint egy Schakespeare tragédiához egy paprika-jancsis garasos komédia.

Engedje meg szerkesztő ur, hogy a magam nézetét elmondhassam a mai állapotok egyik okáról.

Röviden csak azt akarom mondani, hogy az ellenzék legtöbb bűne abból származik, hogy önmagát nem ismeri mert ha önnön magát ismerné, képes lenne önmagába szállni és nem azt itélné halálra, aki a visszhangot adja, hanem annak fogná be a száját, aki a visszhangot okozza. Világ teremtése óta művelődik az emberiség, de csak egy rettentő kis része művelődött még oda, hogy ne csak a más hibáját lássa, de saját hibáját is beismerje. Ha az ellenzék tudná, hogy mit mivel ő, mindjárt igazságosabb és méltányosabb mérleggel mérné a többség és a kormányt vele szemben történő és provokált eljárását.

Lám, mily fölháborodásra fortyant a fölött, hogy egy jászberényi ujság kiméletlenül bánt az Apponyi személyével, sőt családi ügyeit is bolygatta. Mily egyszerre fölismerték ebben a lovagiatlanságot és a sajtószabadsággal való visszaélést és mily hamar sietett Bánffy az ellenzéknek adni igazat, a naponta pellengérré állított és személyiségében sértegetett Bánffy, a sértegető ellenzéknek. Ha elvéte egyszer egyszer akad a kormánypárt sajtójában egy-egy eltévelyedett személyeskedő hang, mily egyszerre szívéhez kap az egész ellenzék, mily egyszerre fölháborodik a méltatlan cselekedeten, de hogy az ő lapjai szünet nélkül ezt cselekszik, nem veszi még csak észre se. Sőt voltak botrányok, melyeket a sértett szeplőtlen jellemek iránti tiszteletből még csak megnevezni is tartózkodunk, a hol ellenzék a botránycsinálót nemcsak el nem ítélte, de vállaira emelte; nemcsak el nem hallgattatta, de még szélesbitette, terjesztette! Ó, az olyan nagyon érzékeny ellenzék, mikor ő róla, vagy az ő embereiről van szó!

Igen is, az önismerethiány, az önhittség, a dölyf és önszeretet, ez a mindenütt előtérbe lépő pretenzív egoizmus okozza a legtöbb ellenzéki bűnt, amely bűnös cselekmények egyike a törvényesség ellen most folyó obstrukcionális merénylet is. Ezek, az ország dolgainak megakadályozását erőszakoló eljárások sem egyebek pedig, mint az önismeret hiányából származó dölyf és egoizmus kifolyásai és a nemtelen bosszúvágy, amiért hogy ön-

hibáik miatt a legutóbbi választások alkalomával nagy vereséget szenvedtek, mert megadták maguknak a halálos döfést azzal, hogy ellene szegültek a kormány egyházi törvényjavaslatainak, amely törvényjavaslatok annyira a nemzet szívéből voltak merítve, hogy daczára az akkor még erős ellenzéknek, soha népszerűbb kormánya az országnak még nem volt, mint az, mely ezt a javaslatot beterveztette.

Jelen sorok szerény írója még akkor, nagyon sokkal a választások előtt, megjövendöltem ezt a vereséget, sőt hivatkozom jelen kormányelnökünkre, mivel még kormányzása kezdetén találkozni szerencsém lévén, azt a véleményemet nyilvánítottam előtte: „Meglássa exczellenziád, hogy az ellenzék önmagát veri agyon és ezen öngyilkosságnak legnagyobb segítőjét a néppártban találja föl.” Ezen véleményemet több cikkben meg is irtam s ha ily csekélységre, az ellenzéknek ama dühét fékezendő, hogy őt Bánffy verte agyon, szükség lenne, föl lehet olvasni bátran.

Meg van azokban írva az ellenzék egész leendő sorsa, még az is, hogy népszerűséget akkor saját kezével halálosan megsebezvén, ezen sebtét semmiféle obstrukció által kiheverni nem fogja.

Az elmúlt választások az azt megelőző választásoktól csak annyiban különböztek, hogy a szabadelvű párt most egy önmagát már előre tönkre tett, demoralizált ellenzéki hadsereggel állt szemben, mely egy kompakt és erős akcióit nem volt képes kiállani, hanem dült rakásra,

mikor ő még magányos garconként bolyongott a zugó őszi esőben . . .

Miért jutott ez a korszak az eszébe? Egy nevetséges és mégis melankólikus emlék miatt, amelyet a fehér függöny most egyszerre felidézett benne. . . Tamási, mig a felesége parancsának ilyen készségesen eleget tett, egy pillanatig huszonketesztendő korának rég elfeledet ideáljára: a száz. huszonkilencz éves Kaysernére gondolt. . .

Tamási, aki akkor együgyű kis jogász volt, egy Andrassy-uti kávéházban a füléig belebolondult abba a szelid tekintetű, csinosan kiöltözött, barna asszonyba a ki a hugával együtt törzsvendég volt az egyik sarok fülkében.

A viszony a székesfővárosi szerelmesek rendes sablonjával kezdődött: Tamási bokat irt a képes lapok szélére, majd apró hirdetésekot tett közzé egy napilapban, később posta restante levelekben. Az ostrom sikerrel járt: a szép asszony, a kinek a férje keztyűket árult a Terézvárosban, egy nap Wesselényi-utca lakásán fogadta a lángoló fiatal embert . . .

Kayserné ekkor könyezve panasolta el, hogy tizenkét éves házassága alatt még senki

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA

Az ablakfüggöny.

Irta: Szomaházi István.

Mig az asszony kissé elbóbisolt ebéd után, a férj — a nyárspolgárrá puhult don Juan — gyöngéden melléje telepedett a hintaszékbe és a Dreyfus-ügy legujabb híreit olvastatta a megszokott ujságjából. Ilonka reggel óta az ágyban maradt s bár igazán nem volt valami komoly baja, néhányszor sóhajtván emlegette, hogy halálán van, Tamási jól ismerte már ezt az állapotot, tudta, hogy a feleségének örömet szerez, ha kék selyem paplana alól nézhet ki az esőbe fuló világra, de az sincs kizárva, hogy egy óra múlva színházi jegyért küldi el a szobaleányt. . . Ilonka tehát elbóbiskált ebédután, Tamási pedig az ujságját bujta, mikor egyszerre örvendetes dolog történt: a körut vizes házkulcsosai fölött egyszerre kisütött a nap . . . az utcán tavaszias derű ömlött végig a pocolyákban színes fénysugarak táncoltak és az Ilonka halvány kék paplanát is elborította az aranyos napsugár . . .

Tamási letette az ujságot és mivel attól félt, hogy a melegség fölbreszti a feleségét halkan az ablakhoz lépett, hogy a függönyöket lebocsássa. Szerencsésen le is bocsátotta az egyiket, de mielőtt még a másik ablakkal is végzett volna, Ilonka fölriadt szendergéséből.

— Mit csinál? — kérdezte az uratól ijedten.

Tamási a betegápoló gyöngéd türelmével fordult meg.

— Amint látja, édes. lebocsátom a függönyöket . . . A nap oly melegen tűz ide, hogy még jobban megfájdulna a feje tőle . . .

Tamási igen udvariasan mondta ezért és mégis vártalan feleletet kapott. Ilonka haragosan ült föl ágyában, keze remegett a felindulástól és idegesen, majdnem gorombán „kiáltott az ablaknál álló Tamásra:

— Rögtön huzza föl a függönyt . . .

— De cziczám. . .

— Ha nem huzza föl, azonnal lerugom a harmadik emeletről. . .

A jó férj aggódva tekintett a beteg asszonykára, aztán engedelmesen felhota megint a fehér függönyt. És eközben egy pillanatra az a régi, behomosult korszak jutott az szébe

mint a kártyavár; és most ezen öntönkretételeért dühös Bánffyra, a legpregnansabb eredményekkel dicsekvő miniszterelnökre, hogy saját bukásának ódiáját reá-háríthassa, s hogy tehetetlen haragját töltse a legnemtelenebb bosszúhoz: az obstrukcióhoz folyamodik. Nemtelen bosszú azért, mert alattomos és a gyámoltalanság kifolyása; alattomos bosszú azért, mert egyszerűen személyi, mert országos színe van öltöztetve, hogy megsejtsa azt, aki reá néz, hogy ne ismerje föl benne az ország kárára úzótt ezt a szemérmetlen játékot.

Az obstrukció ellen. Az obstrukció ellen lassankint megnyilatkozik az egész ország közvéleménye. A hét jelentős eseménye Tisza Kálmán beszéde, melyet Bihar megye közgyűlésén mondott, ahol egyhangúlag az obstrukció ellen nyilatkoztak. Biharvármegye közgyűlésével lapunk más helyén foglalkozunk, itt adjuk a többi megyei közgyűlésről érkezett tudósításokat.

Békésmegye közgyűlésén Ladics György adott be indítványt az obstrukció elítélésére. Ladics hosszasan okolta meg indítványát, amelyet nem pártbeli elfogultságból tesz, hanem a parlamentarizmus megmentése érdekében. A javaslatot 85 szavazattal 65 ellenében elfogadták.

Szolnok-Dobokamegye törvényhatósági bizottsága Bornemisza Károly főispán elnöklése alatt november 12-én rendkívüli közgyűlésen Csongrádmegye ismert átiratát 100 szóval 4 ellen elfogadták, s az obstrukció ellen felírnak a képviselőházhoz és a kormányhoz.

Kis-Küküllőmegye főispánjához, Sándor Jánoshoz Boér Elek és Gyárfás Lajos bizottsági tagok indítványt adtak be a parlamenti obstrukciót és az obstrukció kiméletlen személyeskedéseit kárhóztató felirat tárgyában. Kis-Küküllővármegye rendkívüli közgyűlése a napokban várható.

sem akadt, a ki őt teljesen megértette volna: mire Tamási ugyancsak forró könyvek közt jelentette ki, hogy ő is magányos lélekként járt eddig a nagyváros oceánjában. A két elhagyott teremtés forró barátságot kötött: Tamási regényeket hordott a szép asszonynak s bár mindig módjában állott, hogy érzéseit előszóval is elmondja napenként négy oldalas levelet irt szorencsétlen ideáljának... A barátság utóbb bizalmasabbra, meghittebbre fordult; a magányos lelkek titkos jelekben állapodtak meg arra az esetre, ha a férj váratlanul otthon maradna... A jelbeszéd anyagát a Kayseréj ablakfüggönye szolgáltatta; még pedig a következő ötletes kulcs szerint.

Felhuzott függöny — a férjem itt hon van.

Félig lebecsátott függöny — a férjem rögtön megy.

Egészen lebecsátott függöny — a férjem elment, jöhet.

Tamási néha másfélóráig kószált a Wesselényi utcái ablak alatt, de mikor a függöny a Kayser ur készülődését jelezte, ügyesen befordult a Klauzál-utczába.

És tíz perc múlva mikor a látóhatár egészen tiszta volt, lángolva, dobogó szível szaladt föl a háromemeletes ház lépcsőin.

Pompás délutánok voltak — az egyik magányos lélek kétszer bukott meg ezidőben a második szigorlaton — és Tamási sokszor mulva nézett a nyugodtan baktó férj után.

Ellopott bizalmas levél. A kereskedelemügyi miniszterium kádóhivatalában napok-ezelőtt a miniszterelnök bizalmas levele illetéktelen kezekbe került, a ki azt lemásolta és a miniszterium körén kívül álló egyének kezébe juttatta. A visszaélést észrevévén, a kereskedelemügyi miniszter vizsgálatot rendelt el, a mely befejeztetvén, az iratok további eljárás végett a rendőrségnek lettek kiadva. A rendőrség a hivatali titok jogtalan eltulajdonítójának már is nyomában van és rövid idő alatt teljes sikerrel reméli a vizsgálatot befejezhetni. Ebből a dologból tökélet akar faragni a mi jó ellenzékünk s így kilátás lehet, egy csomó hangzatos beszédre.

Országgyűlés.

Budapest, november 12.

Öreg tél lesz maholnap, meleg téli kabátban, deres bajuszszal sietnek a honatyák a jól fűtött Háza — és még mindig tart a napirend vita, mely még a nyáriason meleg napokon kezdődött, a könnyű, világos nyári ruhák idejében. Az unalom széles tengerén túl, ködös messzeségbe vész a vita eleje, alig hinné az ember, hogy csak az ötödik hetében lépünk most. És hőmpölyög tovább, tovább...

Ma még a szombat tisztelőre sem rendezett vihart az obstrukció, s jó szerencse, hogy egy kormánypárti szónok nagyszabású beszéddel elevenre tapintott az obstrukciónak, mert különben nagyon isunalmas szombat lett volna.

Bernáth nemzeti párti és Tóth János függetlenségi szónokbeszéde után felszólt a jobboldalon Kristóffy József, a ki eddigi felszólalásai által már igen jó re-nommét szerzett magának. Nagy és figyelmes hallgatósága volt ma is. Formában ügyes és tartalmában igen hatásos beszédében szembeszállt az ellenzéknek ama tételével, hogy örendelkező jogunkból kifolyóan csak is a vámsorompókat kell fölállítanunk, a közös vámterületet pedig e jog alapján még érdekeink károsodása esetén sem szabad fenntartanunk. És megczáfolta, megdöntötte ezt a tételt, hivatkozva azoknak a nyilatkozataira, a kik magát a törvényt megkötötték.

aki két órakor az üzletébe sietett. És este mikor olesó vendéglőjéből szivarozva ment haza rideg külvárosi lakására nem egyszer esodálkozva gondolta:

— A derék Kayser nem is sejtí, hogy megsejlsák... Hát csakugyan igaz, hogy minden férj ostoba? — És valamint az okos kiscsirkefogókból, akik a kész cipőket havaviszik, — egytől-egyik ostoba legény lesz, — a ravasz don Juanok is igazán elvesztik az eszüket, mikor már az oltár elől eltávoztak?

A viszonynak később egy váratlan esemény vetett véget; Kayserné férjhez adta a legidősebb leányát és a kis Kayser Eresike egy egészséges kis lánykával ajándékozta meg boldogságtól ragyogó férjeurát.

És a csöppnyi poronyt végre megtette azt, amire tízenyolez éven át senki sem volt képes, tökéletesen megértette a nagymamáját.

Kayserné, mikor Tamási egy napon ismét meglátogatta a Wesselényi utcái lakásában egy iczipiezi babaruhát mutatott regényes udvarlójának.

— Tudja hogy mi ez?

— Tálcaakendő vagy asztalfutó, találgatta az elmés Tamási.

— Oh nem... egyik se kettő közül... Ez a kis unokámnak főkötőkéje lesz.

Tamásinak valami hidegség futott át hátagerinczén, — később pedig sietve bucsuzott...

Kristóffy elegáns előadásában valóban sujtóan hatottak ezek a citátumok és majdnem mindenik után helyeslés, éljenzés, taps zúgott a jobboldal soraiból a szónok felé. A baloldal pedig hallgatott, csak itt-ott röpitett egy-egy nyugtalan kiáltást Kristóffy felé a kinek pártszelei seregeseen gratuláltak végül a valóban sikerült beszédhez. Mezőssy Béla, a ki tegnap hasonló citátumokkal az ellenzék igazát bizonyította, most ügyesen próbálgatta a Kristóffy czáfolását, de közben Pulszky Ágostal került szembe, a ki magyarázatokkal szolgált a fiatal Mezőssynek.

— Régen volt, — felelt erre Mezőssy, — hogy Pulszky tanár ur magyarázatait hallgattam; és őszintén bevallom, akkor se értettem, ma sem értem!

Ülés végén Polónyi interpellált egy rendőrileg lefoglalt gyűjtés miatt.

Tisza Kálmán az okstrukcióról.

november 14.

Megmozdult az ország az obstrukció ellen. Ostoba hitele vesztett ellenzéki rágalom hogy a megyék a kormány által megrendelt feliratokat gyártják. — Nem kell ahhoz a kormány ösztönzése, hogy a megyék és városok feljajduljanak, a mikor fáj nekik valami.

A kiegyezés bizonytalansága, a parlamenti viszonyok zialtsága, azok a zavarok, a melyekbe az ellenzék magatartása az országot dönthetik, immár erősen visszahatnak az egész gazdasági életre. Mindenütt, a hol a gazdasági élet modern formában mozog, érzik, hogy súlyos válság kezd Magyarországra nehezéni.

Kérdezzék meg a gazdákat, figyeljék meg a pénzüzeteket, a takarékpénztárakat, micsoda pangás mindenütt, micsoda alákötése a gazdasági ereknek!

S a megyék intelligenciája azonfelül látja a parlamentarizmust fenyegető veszedelmet is. Érzik, hogy a nemzet egyetlen erkölcsi tőkéből pazarol könnyelműen, léhán az ellenzék s a mi ebből a tőkéből oda-

Kétségbeesése oktalan lépésre ragadta: sorban letette hátralékos szigorlatait és másfél év múlva bejegyezték az ügyvédi kamarába...

Öt évvel azután, hogy Kayserné az unokája főkötőjét horgolta, Tamási oltár elé vezette Takács Mariskát, a táblai bíró egyetlen leányát.

A jó férj felhuzta megint a fehér ablakfüggönyt és úgy perczre kitekintett az ablakon...

Furesa a majdnem érthetetlen dolgot látott.

Horváth mérnök, ki bizalmas barátságban állott a Tamási-családdal s aki a szemközti járdáról sietve közelített a kapu fele egyszerre ijedten visszarahant... Mi törtéhetett vele, hogy hirtelen mást gondolt? — Tamási azonban, akinek végre is nem fájt a Horváth feje közönbösen napirendre tért a különös dolog fölött s mosolyogva közelített gyöngéledő felesége felé;

— Jó lesz így? — kérdezte kedveskedve.

— Köszönöm, jó lesz, felelte most már nyugodtabban a beteg Mariska.

A napsugár végigöntötte a selyem paplant s egyenesen Mariska fejére süttött. és a jó férj türelmesen gondolta:

— Megfájdul a feje is mégsem akarja, hogy a függönyt lebecsássam! Oh mily szélszélyesek az asszonyok!

vész. — azt nehéz lesz egyhamar visszaszerelni.

Fájdalmas borongás érzik ki azoktól a szavakból, a melyekkel Tisza Kálmán Nagyváradon, a megyegyűlésben, az ellenzék mostani viselkedését kritizálta.

A nagyviharokat átküzdött bölcs államférfi s a nemzete jövőjeért aggódó ősz hazafi komoly intelme szól belőlük. A perspektíva, a melyet nyújt, végtelen elszomorító. Általános felfordulást akar az ellenzék s ezzel rákényszeríti, akarata ellenére a kormányt, — hogy veszedelmes precedenst alkosson. Az ország, a melynek politikai nagy hivatását Európa ismeri, a helyett hogy az osztrák zavarok folytán önkényt megnyerhetné a monarchia súlypontját, diszkreditáltatik a külföldön. Tisza Kálmán azt mondja:

— Magyarország leszállítja magát arról a polezról, — a melyet érdemeivel szerzett!

S kik döntik le arról a polezról? Azok, a kik teli torokkal kiabálják, hogy ők a patent hazafiak s vérüket készek ontani, de egyelőre csak frázisokban.

A mi a szabadelvűpárt ősz és nagytekintélyű oszlopos tag a szólásszabadság és a szászparitás szabadsága közt való eles ellettéről mondott, felnyithatja a szemét azoknak is, a kik az obstrukcióban eddig elvi küzdelmet láttak s az a lelkes buzdítás, a melyet Magyarország polgáraihoz intéz, hogy az egész nemzet sorakozzék a kormány mögé, a mikor az kénytelen lesz a parlamentárizmust az anarkiától megmenteni, viszhangra találni mindenütt, a hol a parlamentárizmus több annál a pusztá formánál, a mivé az ellenzék lealacsonyít.

Az országszerte nagy feltűnést keltett beszéd, melyet az ősz államférfi nov. 12 én mondott el a Bihar megye rendkívüli közgyűlésén a következőket hangzik:

Tisza Kálmán beszéde.

T. megyei bizottság! (Általános éljenzés Halljuk! Halljuk!) Midőn ezen teremben rég idő múlva ismét megszólalok! meggyőződés szerinti hazafi kötelességet teljesítek. (Ugy van éljenzés.) De lehetetlen hogy ne gondoljak arra, midőn itt először volt szerenésém szót emelnem. Sőt omoru ldők félig meddig be végződése volt ez akkor, midőn a nemzet annyi szenvedés után az első remény sugarát kapta az iránt, hogy kitartásának eredményeként alkotmányának újra birtokába fog jutni és bár az idő még nehezek voltak, bár éreztük, hogy még az eredményig sok küzdelem van: lelkesedéssel, reménnyel elhelve voltunk itt mindnyájan, amint emlékezhetnk azok, a kik már velem együtt akkor e bizottság tagjai voltak. Most a legnyugodtabb, legbékésebb legüszábtában megtartott alkotmányosságban élünk. Örömmel nézhetjük nemzetünk fejlődését az anyagi és szellemi téren. (Ugy van!) És mégis, én legalább, de azt hiszem, mások is úgy vannak vele, aggodalommal vagyunk eltelve. (Ugy van!) És miért? Mert ma, midőn sem külhatalom, sem hazai hatalom, sem semmi nem veszélyezteteti alkotmányos életünk fontosságát, fejlődését, saját hazánkfi egy részének működése ez, a mely koczkára tehet mindent, ha hosszasan tart. (Ugy van!)

Hát, uraim miről van most szó? Mi az, a mi a képviselőházban az obstrukció által — melyről fogok később még pár szót szólani — elérteni vagy megakadályoztatni ezéloztatik? Ha sikerre vezet az obstrukció, az eredmény az, hogy újévkor nincsen törvényesen megállapított költségvetésünk semmi formában. Mi lesz ennek a következtése? Azt talán nem képzeli senki: hogy akkor lehet, hogy a hivatalnok ne kapjon fizetést, a katonák ne kapjan zsoldot, az államadósságok kamatait ne fizessük vagyis felforduljon ebben az öldött Magyarországon minden. Ez lehetetlen; és hiszem is, hogy az a kormány és az azt támogató többség meg fogja tenni kötelességét ez irányban. De mégis mi van elérve? Az, hogy egy példa adatik, hogy — most csak a legnagyobb szükség kényszere alatt, de ki tudja, hogy jövőre más kormányok, más idők-

ben nem tetszik-e másképp is — hogyan lehet alkotmányos formákön kívül is az állam életét fentartani. (Ugy van! Tetszés.) Hogy ebben mi a nyereség, azt nem értem: a veszteség nagyságát pedig mélyen érzem. (Tetszés.)

A másik megakadályozni, lehetetlenné tenni hogy az anyagi ügyek az u. n. kiegyezési törvények útján rendeltessenek. Ez is, t. uraim, oly dolog a minek megakadályozása kiszámíthatlan kárt tesz az országnak, mert bármilyen legyen a megoldás — majd szölok még róla — de arra, hogy tudja, hogy miképp van megoldva a kérdés, hogy mi a jövőndő egy néhány évnek a viszonya, arra csakugyan a mezőgazdának, és iparosnak, a kereskedőnek feltétlen szüksége van. (Ugy van.) És mégis, ez is megakadályoztatik.

En ebben az egyik kérdésben még értem azokat, a kiknek meggyőződésük rég idő óta az, hogy a külön vámterület, a vámsorompó volna Magyarország érdekében. Sohasem osztotam ebben a nézetben, ma sem osztotam itt Váradon is sokszor kifejtettem ebben nézeteimet. De erre törekedni jogosultság van; egyre azonban nincs jogosultság: arra, hogy egy kisebbség ezt rá akarja erőszakolni a több ségre. (Ugy van.)

Es mi azután a még nagyobb következtése? Az, hogy Magyarország tekintélyét, Magyarország sulját Európában, ha sikerül nekik megzavarni itt a viszonyok konszolidált voltát, leszállítják arról a polezról, a melyen az, — büszkén, de az igazságnak megfelelően mondhatjuk — ma áll. (Ugy van!)

Mert uraim, ma annak, hogy itt egy nagy hatalom legyen, egész Európa szükségét érzi, el is ismeri. És épen azért, minthogy ez a nagy hatalom ma nem lehet itt más, mint az osztrák-magyar monarchia, midőn a monarchia másik államában zavarosak lettek a viszonyok, itt konszolidált viszonyokat tudunk filmutatni, mindenki belátta, hogy ezen nagy hatalomnak alapja, sulya, biztossága; Magyarország. (Élénk helyeslés.) Ennek köszönjük a nemzetek és külföldi uralkodók által hangoztatott azokat az elismeréseket, jókívánatokat. Ha sikerül konszolidált viszonyokat felzavarni, méltóztatassanak elhinni: nem fognak azok többé velünk gondolni; Magyarország ön maga szállítja le magát arról a polezról, a melyre önmaga érdemei által helyeztetett. (Igaz. Ugy van!)

Es uraim, bocsássanak meg, ha itt, az obstrukció alkalmából egy pár szót magamról is szölok. (Halljuk! Halljuk!) Tudom; hallottam, hogy minduntalan azt mondják: Tisza Kálmán is obstruált! És egyáltalában ez külföldben is csak egy része azon általános ténykedésnek, melyet velem szemben a t. ellenzék maskor is követ: ugyanis nem nézve, hogy megfelelő épen a valóságnak, vagy nem, ha az elleozéki működésben talán maguk is érzik, hogy valami hibát követnek el, mindig az én példámra hivatkoznak: egész mást tesznek ugyan és engemet mindig mindenben támadnak, de mentségül odaállítanak; pedig tessék elhinni: a mit tettem, azért vállalom a felelősséget, de odaállítatni magamat az ellenzéki visszélésekre, mint pajzsot, azt nem engedem. (Élénk tetszés és éljenzés.)

E mellett természetesen megakad a továbbfejlődés; a városok nélkülözhetik majd a törvényjavaslatok szerint nekik járó pénzbeli előnyöket; a papság minek kapja olyan hamar azt a kongrua kipótlását, ugye, bár, azt hiszik azok a kik akadályozzák? En nem hiszem, de mindenesetre ezeknek, a városoknak az összes szegényebb papságnak, a világon mindenkinek csak kárt tesznek vele, hasznot senkinek. (Tgy van.)

Hát obstrukció! Hát igaz, volt obstrukció, a melyben én is részt vettem, mondhatom, kifejtettem a képviselőház előtt, hogy kényszerítve rá; mindig beismertem, ma is beismerem, hogy az sem volt helyes. De milyen volt az és mikor volt? Először volt olykor, midőn az által az obstrukció által az állam rendje nem érintett, ha sikerült is. (Ugy van!) Volt rendes költségvetés, rendben lehetett minden. Obsruáltatott egyetlen egy tör-

vény: a választási törvény, közvetlenül az általános választások előtt, és azért, mert különösen a városi és rendezett tanácsa városi szavazók egy része jogától megfosztani szándékolta. De akkor is annak az obstrukciónak eszébe sem jutott hetekig vitatkozni, hogy napirendre szabad legyen-e tűzni valamit: annak soha eszébe nem jutott gátolni, hogy az ülések meghosszabittassanak, a minek talvaly láttuk hetekre kimenő példáját; sőt azok a kik az obstrukciót csinálták, belementek naponkint kétszer tartott ülésekbe és maguk proponálták, nehogy megakadon az ügyemet, — bár oly fontos tárgy nem volt, mint a mostaniak, mert, ismétlen, mehetett a maga rendjén — maguk proponálták, hogy egyik ülő szenteltessek a választási törvénynek, a másikon végezzünk el simán mindent a mi végzendő (Helyeslés.)

Hát, uram, lehet e azt az obstrukciót egy pillanatig is egy napon emlegetni a mostanival?

Ismétlem, hiba volt az is, de engedjenek meg, ha azt nem hallottam volna, hogy a politikában a bün nem nagyobb a hibánál, talán más szót keresnek, de így csak azt mondom, hogy ez a haza elleni, — öntudatlanul, felteszem — elkövetet vétség. (Ugy van! Élénk tetszés.)

De hát, uraim, épen azért, mert ebben a nézetben vagyok, és mert nem tartom én is hogy Magyarországot oda kényszeríteni önmagunknak, hogy bizonyos fokig, ha ideiglenesen is törvényen kívül kelljen kormányozni, bün, hiba, a haza elleni vétség, mert azt tartom, hogy Magyarország konszolidált viszonyait megzavarni az azok iránt hitet elenyésztetni talán még sokkal nagyobb hiba: én részemről teljes készséggel járulok azon határozati javaslathoz, a mely épen az imént a főjegyző ur által felolvastatott. (Hosszas élénk éljenzés.)

Es uraim, óhajtóm, hogy az ország törvényhatóságában megindult ezen mozgalom tegye meg ezélszerű, a házra nézve üdvös hatását; reményem is; mert uraim, ha meg nem teszi, ha folytattatikez a neme a küzdelemnek, ha ajtónk előtt lesz azon veszélyek beállása, — a melyeket jelezni bátor voltam, igen keserves alternatíva előtt fogunk állani.

Mert más módot én nem tudok; Vagy azt mondja a többség: inkább, semhogy én rossz színben álljak, inkább, semhogy engemet a szabadelvűség elleni váddal illessenek, had menjen had pusztítsák, a mi pusztítható és nézi az elpusztulást; vagy ezen tisztán erőszakos, semmi alkotmányos eszme által nem igazolt és semmi egyébbre, mint egy kisebbség zsarnokságára (zajos felkiáltások: Igaz! Ugy van!) vissza nem vehető eljárással szemben, ha kell erősebb eszközöket is használ. (Zajos helyeslés.)

Es uraim, engedjék meg, hogy ismétlem azon óhajtásomat, hogy a választást ezen alternatíva között el lehessen kerülni, de tudok példát a hol választottak, például választott a parlamentárizmus őshazája, a szabadság és a szabadszólás legbiztosabb fészke, helye, országa: Anglia.

Választott a legszabadelvűbb embereinek vezetése mellett. En ma nem akarok választást proponálni; de igenis, arra kérem méltóztatassanak megfontololni először azt hogy azok a díeső elődeink, a kik 1848 előtt a szólásszabadság és a nyilvánosság mellett oly szép küzdelmet vívtak, hogy vajjon mit értettek azok a szólásszabadság alatt. En ugy tudom azt értették, hogy a gyűlés termében elmondottakért a hatalom felelőségre ne vonhasson senkit. (Ugy van!) hogy minden fontos tárgy egész szabadon legyen megvitatható és a vitatkozás a nyilvánosság elé kerüljön.

Most, ugy látszik, másképp értelmezik azok, a kik most féltik a sajtószabadságot. Azt hiszik talán, hogy a sajtószabadság abban áll: ugyanazt a dolgot ismétlem és ismétlen elmondani: A nyilvánosság abban áll, hogy igyekezzenek zárt ülésbe menekülni. (Igaz! Ugy van! Élénk derűtség és tetszés.)

De hát, uraim, én csak azt akarom, meg

jegyezni, hogy nincs az az emberi szent jog melynek bizonyos korlátai a világon ne lennének. És én legalább úgy tudom, hogy nincs fontosabb jog a személyes szabadságnál; és mégis otthol akár az állam, akár pedig másoknak érdekét jogtalanul sérti, korlátja van (Ugy van!) A szólásszabadság én szerintem minden viszonyok közt fentartandó; de ne értsük alatta afolytonos szószaporítás szabadágát, hanem a tárgyak szabad megvitatásának módját és fegyverét (Ugy van!)

Hiszen én igencsak hírlapíróval vagyok ismerős és jó barát, a kik bizonyosan vert on tanak velem együtt a sajtószabadságért; de uraim, a sajtószabadság alatt sem szabad a rágalom szabadságát érteni; mert hisz ez öli meg a szabad sajtó tekintélyét, erejét! az örökös rágalmazási szabadság.

Epen így vagyunk a szabad szólás jogával is, mint egyáltalán ma a világon minden joggal, hogy ha maga a szabadság nem tudja az annak előfeltételét képező jogokat korlátozni annyira, a mennyire a közjó kívánja, akkor lehet azután a legszentebb jogoknak is ellenségeket támasztani, a kiknek a végén sikerül azt korlátok közé szabni, a melyek mellett igazán megszűnt már a jogrend. (Ugy van!)

De hát nem kívánom a t. bizottság figyelmét továbbra is igénybe venni. (Halljuk! Halljuk!) Hiszen, ha bekövetkezik — a mit óhajtok, ismétlem, hogy ne következék be — hogy csakugyan az általam jelzett alternatívák között választani kell, azt hiszem, hogy lesz alkalmam, sőt részben kötelességem, nem ugyan e helyen, de e városban — ha majd akkor megengedik — t. választóim előtt nyilatkozni. (Élénk éljenzés.)

Ma csak azt kérem, méltóztassanak fontolóra venni a helyzetet, méltóztassanak megfontolni vajjon az ország érdekeinek pusztulását nézni kell-e inkább, vagy pedig a másik hasonló szomorú alternatívához kell-e inkább nyulni; de ne csak önök méltóztassanak e t megfontolni; legyenek szivesek kiki a maga körében ezen eszmével foglalkozni, hogy ha minden kívánságunk ellenére rá kerülne a sor, ne egyes emberek, ne is csak a képviselő ház többsége álljon ott, mert az akkor gyenge hanem álljon ott az erős nemzetközvélemény, (Zajos tetszés és éljenzés.)

Az indítványozott javaslatot elfogadom. (Hosszas, lelkes éljenzés. Felkiáltások: Szavazzunk!)

Az elnöklő főispán ezután, szólásra többé senki sem jelentkezővén, szavazást pedig egy bizottsági tagon kívül senki sem kívánván, a javaslatot elfogadottnak jeletette ki.

NAPI HIREK.

Debreczen, november 14.

Időjárás.

A központi meteorologia intézetnek Debreczenbe küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható.

— november 14. —

— Szárak — enyhe — Változó felhőzet —

Utolsó rózsák.

Ősz az idő; de nem szomorú, nem épen kiellen.

Mosolygó kék ég, pirosló levelek, néhol egy virág, a mely oly édes, illatot lehel, hogy szinte elbódítja az embert.

Olyan ez, mint a haldoklónak utolsó mosolya, a ki ezzel akarja megkönnyíteni azok bucsuját, akiket szeret.

Az utolsó virágok gyakran a legszebbek, az utolsó szerelem is sokszor a leg-erősebb.

A virág alszik, álmodik, újra nyílik; a természetben minden ismétlődik, minden. Egy rózsza helyett száz más fakad, ha jön a tavasz; mindazt, a mit az anyaföld ad, ha

az örök törvény el is rabolja tőlünk egy- időre, visszaadja újból, még szebben, még gazdagabban.

De hol létezik az az erő, hatalom, amely képes volna a szívnek legszebb virágát, legszebb ábrándját, ha a sors azt durva, kiméletlen kézzel összezúzta, képes lenne a szerelmet visszaadni.

Igen, ha akkor történik a csalódás, a mikor még virágjában áll a szív, akkor az ifjúság édes melege újat teremt, talál magának más oltárképet.

A szívnek napsugárra, melegre van szüksége; a szerelem az éltető nap, a mely mindig képes új világot, új tündérországot teremteni.

Mikor az ember szeret, szép gondolatok, hatalmas érzések remegtetik meg. Érzé magában az Isten megnyilatkozását, szeret, de nem csak azt az egyet, hanem mindenkit, mindent keblére zár. Mindent megbocsát, mindent elnéz és hogy nemtelen, rossz is létezik a világon, arról egyáltalán elfeledkezik.

De a kinek őszkor kell csalódnia szerelmében, a kit a sors őszszel fosztott meg ideáljától, az embergyűlölvé, istentagadóvá válik. A nap kihűl egészen, a szívnek már nincs melege.

Kopárabb, zordabb lesz mindig. Egyik virág a másik után elhull, megdermed és mire az utolsó rózsának utolsó fonnyadt szirma is lehull, hideg sötét éjszaka lesz örökre.

A virulás fölött a hideg közöny kiterjeszti fagyasztó leplét. Tél lesz, zord, könyörtelen, a mely után nem következik dal, virágfakadás.

Muzsikaszó még csendül ugyan, de akkor már temetésre szól az ének.

— Az ev. ref. egyháztanács tegnap közgyűlést tartott Kiss Áron püspök és Simonffy Imre főgondnok kettős elnöklése mellett. A gyűlés sajnálattal vette tudomásul, hogy Puky Gyula kir. táblai nyugalmazott elnök, lemondott helyére Faragó Andrást hívják be. A gyűlés legérdekesebb tárgya volt a városi tanács ama végzése, amelylyel a ref. egyház lelkeszeinek, tanítóinak és tanítónőinek lakbéréit, tűzifa illetőségeit és bordeputatumaikat, összesen 1868¹/₂ köbméter tűzifát kiutalványozott. Ami minden esztendőben így esik már tanácsnak meglepő, váratlan intézkedése, amelylyel megtagadta két férjes tanítónőtől a lakbért és tűzifailetséget. A presbiterium persze nem nyugodott meg a tanács intézkedésében, hanem elhatározta, hogy felvilágosítja a tanácsot, hogy a férjes tanítónőktől, a fizetéslevél értelmében nem vonható el az őket jogosan megillető lakáspénz és tűzifa jarandóság. Ugyanezen ügy tárgyalásánál Simonffy Imre főgondnok kijelentette, hogy a város es az egyházak közti viszony a segélyezés dolgában mielőbb, talán egy félév alatt véglegesen rendeztetni fog s ő maga részéről rajta lesz, hogy a ref. egyház érdekeit biztosítsanak. A polgármester eme kijelentését éljenezéssel fogadta a presbiterium, Kiss Albert pedig meleg szavakkal mondott köszönetet a főgondnok polgármester jóakarataért.

— A város a Baross szobor leleplezésén. A ma délelőtt Simonffy Imre kir. tan. polgármester elnöklése alatt tartott tanácsulást. Király Ferenc országgyűlési képviselő és Oláh Károly tanácsos által képviselteti magát a Baross szobor leleplezési ünnepélyén.

— Bankett az új táblai elnök tiszteletére. Bernáth Elemér, a debreczeni kir. tábla elnöke tiszteletére, f. hó 21-én ünnepélyes beigtatása napján a debreczeni biróságok

bankettet rendeztek a Bika szállóban, melyre már is sokan tettek előjegyzést, úgy, hogy már is a legnagyobb és legdiszesebb közönségre számíthatni.

— K. Tóth Kálmáné temetése. Óriási részvét mellett helyezték ma délelőtt örök nyugalomra istenben boldogult K. Tóth Kálmánét. Városunk előkelő alakjai mind megjelentek a végtisztességtételen, hogy kifejezést adjanak mély és igaz részvétöknek. A református egyházlelkészei Kiss Áron püspökkel, Simonffy Imre kir. tan. polgármester, Boczkó Sámuel főkapitány, az akadémia és főgymnasium tanárai teljes számmal ott voltak. Pont tíz órakor indult el a szomorú menet az Ispotály-utcai lelkészlaktól a kistemplomba, hol Dicsőffy József ev. ref. lelkész tartott megható imádságot. Elbucszította a páratlan feleséget, s a drága jó édesanyát. Aztán a kántus énekelt, mire újból megindult a szomorú gyülekezet — most már a Kossuth-utcai temetőbe. Itt a kántus éneke után elhelyezték a koporsót az anyaföldbe, hol jól esik a pihenés, mert oda lenn már nem fáj semmi. Legyen áldás emlékezetén.

— E. Kovács Gyula ódája. Azon alkalmi költemény, melynek megírására és elszavallására a Csokonai-kör, a debreczeni színészet 100 éves jubileuma alkalmából E. Kovács Gyulát, a költő színművészt kereste fel, mivel a Kolozsvári lapok írják már elkészült s a legnagyobb elragadtatással irnak a krónika szerű ódáról s egyik lap azon indítványt tesz, hogy a kitűnő művet nyomossa ki a város 10,000 példányban s küldje szét a ország minden vidékére, hadd tanuljon belőle mindenki lelkesedni és hálásnak lenni. Bizonyára meg fog történni.

— Egyházkerületi főjegyző jelöltek. Farkas Antal szathmári ügyvéd, kamarai elnök lemondásával megüresedett a tiszántúli ev. ref. egyházkerület világi főjegyzősége s a kerületi közgyűlés az új főjegyzőt választó szavazatok beadását elrendelte. Két kiválóan érdemes férfiú nevét emlegetik e diszes méltóságra dr. Bacsoni Lajos jogtanár, a kerület világi aljegyzője az egyik, Ujfalu s Béla szabolcsmegyei nagybirtokos, egyházkerületi tanácsbíró a másik. Mindkét jelölt ott találjuk, sőt ott találtuk régtől kezdve, hol az emberek egymással általában a munkában, különösebben pedig az egyház és iskolai ügyek oltára körül szoktak nem versenyre kelni. Bár melyik jelesünk nyerje meg a hívek többségét, az egyházi élet csak nneri fog.

— Megyei közigazgatási bizottság ülése. Ma délelőtt megyei közigazgatási bizottság gróf Dege n f e l d József elnöklése alatt ülést tartott. Az ülésen a megyei folyó ügyeket tárgyalták.

— Tisza Kálmán Nagy-Váradon. A nagy államférfiu politikai kijelentéseket tett szombat Biharország székvárossában a vármegyegye gyűlésén, melyről lapunk más helyen bőségesen közlünk tudósítást. A gyűlés után dr. B e ő t h y László főispánnal volt szükebb körü családi ebéd, délután pedig a Kaszinóban szórakozott az ősz államférfiu, a hol tarózkodott is — és v e s z t e t t. Este nagy lakoma volt, a melynek érdekességét növelte az rendkívüliség, hogy a nagy vendég óhajára a felköszöntők elmaradtak. De a helyett húzta a cigány a jó magyar nótákat s mikor Tisza Kálmán egy kék hasu bankót tett a cigánytányéjába a boldog primás megcsókolta kezét. Az esti vonattal Tisza K. kíséretével együtt a fővárosba utazott.

— **Dr. Fejér Ferencz indítványa.** Dr. Fejér Ferencz ügyvéd a mai nap folyamán érdekes beadványt terjesztett a városi tanács elé. Indítványozza benne, hogy a városi tanács illetve a szinügyi bizottság utasítsa az igazgatót, hogy Vasárnap délutánként népelelőadásokat rendezzen. A most divatban levő délutáni előadások szerinte nem elégítik ki a jogos igényeket. Leghelyesebb megoldás szerinte az lenne, ha a népelelőadások belépő díja a mostani esti helyáraknak egyötöde lenne. Előadhatna az igazgató hazafias tárgyú darabokat, jó népszinműveket, de semmi esetre sem a fővárosi nyári színházak léha darabjait. A tanács véleményadás végett a beadványt áttette a szinügyi bizottsághoz, ez fog feleltetve legközelebbi ülésén dönteni.

— **Az „István“ gőzmalom jubileuma.** 50 éve lesz ide s tova, hogy városunk közigazgatási életének egyik hatalmas tényezője az „István“ gőzmalom nagy sikerrel működik. A derék igazgatóság a műmalom életében oly nevezetes fordulót nagy ünnepséggel szándékozik megülni s a nevezetes nap emlékére nagy jelentőségű alapítványokat fog tenni s a diszgyűlésre meghívják br. Dániel Ernőt a minisztert s városunk kiváló-ságait. — Lesz természetesen díszebéd, — melyre meghivatnak azon gazdák, a kik a malommal összeköttetésben állanak. Végül a munkások számára mulatságot rendeznek a »Margite« fürdő termeiben.

— **Nyugdíj ellenőrző bizottsági ülés.** Ma délután 3 órakor a városi nyugdíj ellenőrző bizottság Komlóssy Arthur főjegyző elnöke alatt ülést tart. Tárgyak: Roncsik Lajos tanácsnok kérvénye; Bartha László nyugdíjaztatása iránti kérvénye. Özv. Csire Ferenczné özvegyi segély megállapítása iránti kérvénye. Özv. Kovács Andrásné özvegysegélyének folyóvá tétele iránti kérvénye.

— **A szerencsétlen Uj Pál.** Nagyon szerencsétlen ember Uj Pál uram. Nagy panaszal járult a mezőrendőrkapitánysághoz, mert hát őt tegnap dupla szerencsétlenség érte. Először Varga István napszámos tört be a lakására, s akarta őt is meg feleségét is megverni, délután pedig a mint a Köntösgát mellett ballagott Ujvári János napszámos támadta meg, torkon ragadta, s elkezdte ütlegelni. Sőt fenyegette, hogy megöli, mert hát szerinte nem érdemli meg az életet. — Szerencsére szekerek jöttek arra, a mi Ujvári Jánost meggátolta sötét szándékának végrehajtásában. A mezőrendőrkapitányság most már kifogja hallgatni úgy Varga Istvánt, mint Ujvári Istvánt, s megkérdezi, miért haragudnak olyan nagyon Uj Pálra?

— **Mucsai Naptár** a czime annak a humoros tartalmu kalendáriumnak, a mely ma jelent meg az Athenaeum kiadásában s a mely egy forintot kapható. Mutatványul itt közlünk a naptárból egyet-mást:

Aritmetika. Mi a különbség egy gyűrött ötforintos papirbankó meg egy új ezüstkorona közt?

— Négy forint ötven krajczár.

Beszélgetés. Elhiszi kee, komám, hogy én jobb szeretem a káposzta-csuszpajzt a cukros lönce-csuszpajznál?

— Má né né hinném ee?

— Elég bolond kee hozzá!

Fenyegetés. Náthán (a feleségéhez): Ugy-e, szeretnél már özvegy lenni, te hárpio, a mi vagy! De legyél nyugodt: a mig én élek, nem megérsz ezt az örömet!

Nagy ur. Ha az én apám még egyszer

hallhatná Blahánét, megadna ezért tizezer forintot is!

— Miért ekkora összeget? Megszerezheti azt az élvezetet két forintért is.

— Igen ám, de az apám süket!

Kisbírói kvalifikáció. Kisbíró: No, Grisván Móricz, örülhet, hogy birkának nem született, mert hogy nem legelhetett volna az orrától.

Móricz: Örülni örülök, de nagyon sajnállok, hogy nem születtem mint szamár.

Kisbíró: Miért, no?

Móricz: Mer okor kisbíró is lehettem volna.

Hódmezővásárhely vidékéről. Csendőr (a fa alatt heverő rest parasztkozhoz): Mit csináltok itt, hé?

Parasztok: Hát, cucilustalkodunk.

Kohnverzió. Mihály bácsi. No, Vrumi, itt egy ragalítás, gyujtszon rá.

Kohn. Köszönöm, nem vagyok dohányos. De adhatna a szivar helyett két ötkrajczáros bélyeget.

Az iskolapad alatt. Tanító (ráförmed a pad alatt kártyázó nebulókra). Mit, te haszon-talan! Tarokkot játszol?

A Náci gyerek. Csak nem vagyok bolond szint játszani, hogy neki ütése legyen?

— **Napdíjasok kérvénye.** A városi napdíjasok drágasági pótlék iránti kérvényt adtak be a városi tanácshoz. A mai tanácsülés a jog és pénzügyi bizottságnak adta ki véleményezését.

— **Gyermek istentisztelet a debreczeni főiskolában.** Csiky Lajos theol. tanár két év előtti első kísérlete után, az idén főgymnasiumunk tanárai részéről indult mozgalom gyermek-istentiszteletek tartására. S. Szabó József, a költői nemes lelkületű, minden szépért és jóért buzgó tanár tartott mult vasárnap ilylen istentiszteletet a főiskolai oratoriumban. fenszárnyaló, a gyermeki lélek hurjait, élyen érintő imádság után fölvevén egyházi beszéde alapigéit: Máté 22. 37. a lapján és fejtegetvén meleg közevetlenséggel, hogy miképen lehet és kell Istent teljes szívből, teljes lélekből és teljes elméből szeretni. Szép volt látni az ifjak gyülekeztetének áhítatos érdeklődését. A textuz fölvétele és a predikáció között gyermek énekkel zengett üde hangokon szép vallásos éneket s az egyházi beszéd után imádság s gyülekezeti éneklés következett.

— **Bihari cigányok.** Beöthy Algernon bihari főszolgabíró korából pompás anekdotákat mesélt el ma egy vele esteliző uri társaságnak.

Egy izben — a hogy a képviselő jóüzűen előadta — statárium volt hirdetve Biharországban. Ugyanakkor történt, hogy két cigányt hoztak be afőszolgabíró elé. A cigányok legeltették az uraság legelőjét.

Beöthy főszolgabíró statáriális komolysággal fogadta a cigányokat, akikkel abban az időben sok baja volt a vármegyének.

Elhatározta hát a főbíró, hogy megtréfálja az okvetetlenkedő cigányokat.

Bevonatolt egy termet fekete gyászövettel. Az asztalra két gyertya közé feszületet állított és előhivatván két esküdtet, annak rendje és módja szerint halálra ítélte az egyszerű mezőrendőri kihágást elkövetett cigányokat.

A tréfából elítélt cigányok bőgve jajongva vonultak be a csiralomházba; a hol a jó-humoru főszolgabíró mindenféle pompás ételt és italt tétetett eléjük. De hát a remegő morék dehogy nyultak volna a pompás elemőzsiához, szorongatta a torkukat a halálfelelem.

Reggel nagy komolyan kivezették őket a komédia szolgálatában felállított akasztófa all, ahol Beöthy Aldzsi egyszerűen megkegyelmezett nekik.

Nagyot ugrott erre az egyik cigány, de csakhamar elsomorodott:

— No, mi bajod mere, hiszen kegyelmet kaptál — szökött oda a főszolgabíró.

— Igenis csókolom a kermeit a nágy-ságos főszolgabíró uraságnak. De hát nem vihefnénk el azt a tegnapi drága sok jó elemőzsiát is?

Házvezető.

Bácsmogyei gazdatiszt özvegye, középkorú egészséges, a háztartás minden ágában jártas, kitűnően főz, állást keres idősbb magános urnál, Debreczenben vagy a vidéken. Czím a kiadó hivatalban.

Színház.

M Ū S O R.

Kedden: Egér.

Szerdán: Bagdadi hercegnő.

Csütörtön: Aranyember.

Pénteken: Martha (opera)

Szombaton: Ugyanez.

Vasárnap délután: 1000 év.

Este: Feketerigó. Géczy István népszinműve.

— Három előadás. —

Virágcsata.

Zsufolt ház előtt adták Szombat este Verő kedves operettjét. Az előadás elfogadható volt, mi a szereplők buzgalmanak köszönhető. Kállay Lujza (Rózsa) kedvesen játszott, bár az indispozitio némi nyoma észlelhető volt alakításán. Sajnáljuk, hogy az első felvonásból egyik jelenetét (Adollárral) törölték, mert itt ő igazán művészi játékot szokott produkálni. Mezei mint Rozogi Benő nem nagy sikert ért el. Szentés jó Adollár volt különösen a II-ik felvonásban. Kapossy Józsa Malmos Ilonka szerepében végre valahára kiérdemelte az igaz elismerést. Igazán csodáljuk, hogy nem jött reá, hogy a színésznőnek, még ha subrett is, természetesnek kell lenni. A Virágcsatában már ezt szem előtt tartotta, nem késünk tehát elismerőleg nyilatkozni róla.

Sziklay, Rubos, Bartha a szokott jó alakítást mutatták be.

Két huszár és egy baka.

Vasárnap délután ez a régi népszinmű ment.

Érdeklődést köleszöndött neki Csatai Irma vendégszereplése. A fiatal színésznő szép reményekre jogosít.

Strájk.

(Szigligeti és Balázs szinműve.)

A vasárnapi közönség jó előadást élvezett.

Színészeink kedvvel játszottak s még az sem rontotta el hangulatokat, hogy a karzat szokás szerint jól mulatott az érzékeny, poetikus jeleneteken.

Szathmáry Árpád mint mindig, úgy tegnap is remek alakítást nyújtott. Vitte, szinte magával ragadta a közönséget mesterkéletlen játékával, mely maga volt a megtestesült igazság. Nyílt színen és felvonások végén számtalanszor kitapsolták.

Kapossy Józsa és Mezey azonban ez este kivételt képeztek. Reájok nem vonatkozik az a megjegyzésünk, hogy kedvvel és jól játszottak, mert tegnap újra megmutatták, hogy népszinműben nem tudnak érvényesülni. Kapossit elismertük a Virágcsatában, elismerjük más operettjében is, de népszinműben nem fogadhatjuk el. Sem ő, sem Mezeyi halvány árnyát sem tudják visszaadni egy magyaros alaknak. — Magyar nótát énekelni meg talán soha sem tudtak! Miért lépteti fel a direktor Kapossy Józst és Mezeyt épen együttesen népszinműben? Ez olyan kérdés melyre ő sem tudna felelni. Operettjében még ebben a sasionban nem

bánjuk ha játszik de a népszínműveket hagyja másnak. — Hasonlóképen cselekedjék M e z e y - v e l i s .

O d r y Árpád közvetlenül, érzéssel játszott, s szép sikert ért el, úgy szintén Bartha is, ki tegnap határozottan jó volt.

A siker érdekében működtek még Kiss Irén, Szabó Irma és Tanay.

* **Színház bizottság ülése.** Ma délután háromnegyed 3 órakor a főjegyzősobaelőtermében a színház bizottság K o m l ó s s y Arthur elnöke alatt ülést tart. — Tárgya: K o m j á t h y János kérvénye, a színházi jubiléris napokon a színházi helyáraknak felemelése tárgyában.

* **A színház berbeadása.** Holnap délelőtt jár le a pályázat a Debreczen városi színházra. A polgármesteri hivatalhoz a mai napig egyetlen pályázó sem nyújtotta be ajánlatát. Mint értesülünk K o m j á t h y János ma délután nyújtja be a színházra ajánlatát.

A debreczeni ipartestület megalakítása.

Debreczen, november 14.

Néhány nap még s teljesül a debreczeni iparosok java részének óhajta: megalakul a d e b r e c z e n i i p a r t e s t ü l e t . B o c z k ó Sámuel rendőrfőkapitány, mint elsőfoku iparhatóság kinevezvén az iparhatósági biztost dr. B o l d i z s á r Kálmán III. Fer. rendőrkapitány személyében f. évi november hó 28. délelőtt 9 óra a város háza nagytermébe egybehívta a képzéshez kötött ipartörzsi iparosainkat, hogy ott az ipartestület végleg megalakítsa a ráruházta azon ténedőket, melyeket az ipartörvény az ipartestület hatáskörébe utal.

Az alakuló közgyűlésen, melyen maga B o c z k ó Sámuel fog elnökölni, felolvassák az ipartestület némi módosítással jóváhagyó, kereskedelmi miniszteri rendeletet, aztán felolvassák az alapszabályokat, s annak értelmében megalakulnak. Megválasztják az elnököt, a számvizsgálókat, az előjáróságot, s ennek feladata lesz aztán a továbbiak elintézése, a tiszti kar megválasztása, a békéltető bizottság megalakítása s a működésnek január 1-én való megkezdése.

Mint értesülünk az elnöki tisztre nézve az iparosok nagy része T ó t h Kálmán személye körül csoportosul, akinek legfőbb érdeme, hogy az ipartestület Debreczenben megalakult s akinek lelkesedése, buzgalma biztos sörbe vezetné az ipartestület tagját.

A mint értesülünk azok is, kik eddig elleneztek az ipartestületet most már felhagynak áldatlan murkájukkal s a cselekvés terére lépnek és ők is résztvesznek a megalakításban, sőt, — mint halljuk — az elnöki tisztre jelöltet is állítanak a maguk sorából.

Az alakuló ipartestületi közgyűlésre B o c z k ó Sámuel rendőrfőkapitány az alábbi hirdetményt bocsátotta ki, mely minden tekintetben tájékoztatja az iparosokat:

Hirdetmény.

A nagyméltóságú m. kir. kereskedelemügyi miniszter ur f. évi október hó 9. d. k. 54, 577/VIII. — 898. számú leiratával a „debreczeni ipartestület” alapszabályait jóváhagyván az ipartestület végleges megalakítása, az előjáróság elnökének és tagjainak, valamint számvizsgálóknak választása, a testületi tisztségviselők fizetésének, illetve tiszteletdíjának megállapítása czáljából, a közgyűlést a f. évi no-

vember hó 28. d. napjának d. e. 9 órájára a városháza nagytermében kitűzöm, erre a Debreczen sz. kir. város területén lakó és képzéshez kötött ipari üzö önálló iparosokat oly figyelmeztetéssel hívom meg, hogy a közgyűlésen csupán azok vehetnek részt, kik jogosultak névre szóló igazolványuk felmutatásával képesek igazolni. Felhívom ennél fogva az ezen közgyűlésen résztvenni jogosult iparosokat, hogy a szükséges „igazolójegy” átvétele végett hivatalommal (Kossuth u. 12. sz. első emelet, iparügyosztály) a rendes hivatalos órák alatt jelentkezzenek: az igazolójegy, a jogosultság beigazolása után, a választást megelőző napnak d. u. 5 órájáig adatik ki. Tájékoztatom, hogy különben jogosultak közül részvételi joggal nem bírnak kik politikai jogaik gyakorlásától felfüggesztve vagy megfosztva lettek; előjárósági tagokul csupán azon választóképes iparosok választhatók meg, kik Debreczen sz. kir. város területén legalább három év óta önálló iparosok; az előjáróságba 36 rendes és 12 póttag, egy elnök és 3 számvizsgáló választandó, — ugyaz elnök mint az előjárósági rendes tagok és számvizsgálók megbízatása 3 évre, az előjárósági póttagok megbízatása egy évre terjed; — a tisztviselők az előjáróság által választatnak; az alapszabályok 13. § sa értelmében az előjáróság úgy alakítandó meg, hogy benne a testülethez tartozó valamennyi iparág lehetőleg képviselve legyen; számvizsgálók közül az alapszabályok 19. § a szerint, kettő az ipartestületen kívül álló pénzügyi szakemberek sorából választandó.

Debreczen, 1898. november 3. án.

Boczko Sámuel
rendőr főkapitány.

Dreyfus története.

— november 14.

A Havas-ügynökség fentartással közli egy alkalmi levelezőjének azt a tudósítását, hogy Dreyfusné pénteken a gyarmatügyi miniszteriumba ment, hogy megkísérlelje, nem lehetne-e fejének, tekintettel arra, hogy valószínűleg visszatér, meleg ruhát küldeni. Kérését megtagadták és azt mondták neki, hogy a kormány, ha szükséges lesz, megteszi a kellő intézkedéseket. Midőn Dreyfusné hazajött, azt az értesítést találta otthon, hogy menjen még egyszer a gyarmatügyi miniszteriumba, a hol felolvasták neki férjének épen akkor akkor érkezett levelét, amelynek lényeges tartalma ez:

Öt esztendeje kérem Boisdeffre tábornoktól pöröm újra felvételét. Nem kapok választ. Értem, hogy minden fáradozás hiába való. Elhatároztam tehát, hogy senkinek sem írok többet, még családomnak sem. Erőm végét járja, haldoklom (Itt a Havas-ügynökség ezt a megjegyzést teszi: sic!) Franciaország nagylelkűségére bízom, hogy emlékeimet rehabilitálja.

E levél felolvasása után Dreyfusné engedelmét kért arra, hogy férje megmentésére táairatilag közölhesse vele a semmitől-szék ítéletét, vagy tegye meg a miniszterium. Ezt a kérést is megtagadták. Dreyfusné azután megkérte családjának egy barátját, hogy tegyen még egy utolsó kísérletet a miniszterelnöknél. Dupuy ugyanolyan választ adott, mint a gyarmatügyi miniszter. A Dreyfus család ügyvédei erre elhatározták, hogy sürgősen megkeresik a legfelsőbb törvényszéket, hogy a pör újrafelvételét rendelő ítéletet közöljék Dreyfussal.

A Figaro jelenti, hogy Picquart ezredes szerdán vagy csütörtökön, Zurlinden és Cha noine kihallgatása után azonnal kihallgatják. Fogságát nyomban a semmitől-szék előtt való megjelenése után megszüntetik.

Vegyes hírek.

× **Panama a temetőben.** A budapesti ke-repesi-úti temetőben nagyszabású visszaélés nyomára jöttek. A temetői tisztviselők ellen-

azt a vádat emelték, hogy a sirhantok ide-oda tolasával új sirhelyeket csináltak, azokat eladták, vagy a már eladott sirhelyeket újból eladták és a régiek vevőknek a sirhantok el-tolásával csináltak helyet. Ez a kegyetlen do-log, mely nemcsak a fővárost károsította meg hanem mélyen sérti a polgárságnak hatottai iránti kegyeletét is, úgy derült ki hogy az egymás mellé eltemetett S z á s z y László huriai bíró, Hoáhard Ferencz miniszteri titkár N ü l l e r Francaiska és Szentágh Abrisné sirjai között a Müller családnak egy már meg vásárolt és idegeneknek eladott sirboltját úgy akarták előteremteni, hogy e négy sir össze-vissza tolták. Végre is egyik sírdomb sem emel kedett a koporsó felett, ami dr. Houchard sir-jának felettsáskor ki is derült. Ekkor az után a család képviselői, a p o l g á r m e s t e r h e z fordultak ki a vizsgálatot ezonnal elrendelte.

× **A Hentzi szobor ügye.** A Hentzi-szo-bor ügye az összes politikai pártokat egyaránt fglalkoztatja. Hentaller a képviselő házbán újra interpellálni akart e tárgyban, de szán-dékától később elállott, a minek valószínűleg az az oka, hogy a miniszterelnök bizalmas körben kijelentette, hogy e tárgyban több vá-laszt egyáltalában nem hajlandó adni. A füg-gelenségi párt nagy érdeklődéssel várja a hadügyminiszter kilátásba helyezett hadseregp-rancsát s a további lépéseket ettől teszi füg-gővé.

× **Elvert diákok.** Az egyetemen a szo-kásos szombati „bummel” alkalmával nagy verekedés volt. A német-nemzeti diákok a Li banonia zsidó akadémiai egyesület tagjait meg támadták, körülfogták és az aulából kiszori-tották. A pedellusnak sikerült a rendet a bum-mel ideje alatti fentartani, de az aula el-hagyásánál a verekedés az utcán folytatódott hol a zsidó diákokat bittal támadták meg, kik azonban erősen védekeztek. A rendőrség veletl véget a verekedésnek, de a német nem-zetiek nem nyugodtak, visszamentek az aulába és az ott levő zsidó hallgatókat bántalmazták. A Libanonia küldöttséget menesztett a rektor hoz, hogy nála panaszt emeljen. — Hir szerint a „bummel” t ismét be fogják szün-tetni.

× **Vonatösszeütközés.** Folyó hó 10. én Nógrád. Kövesd és Beeske állomások közt egy pályakocsi, a melyen a beeskei falugut javítá-sánál alkalmazott munkások Guta állomásra igyekeztek, sűrű ködben a szembejövő 7016—II. rész gépvonattal összeütközött; öt mun-kás azonnal meghalt, négy csekélyebb sérülést szenvedett. A szigorú vizsgálat folyamat-ban van.

CSARNOK.

A tizedik muzsa.

(Folyt. és vége.)

Gyarlóság, asszony a neved! Még a cipője sem szakadt el, a mibe atyámat ki kísérte és már is más férj karjába dől! Az igaz, hogy a cipője nem is szakadt el egy könnyen, mert Mathis Bovienél vette, Washington-street 409, csak 4 forint 50 krajczárért!

Úgyane darabban a borzalmas nagy-szerű temető jelenethen a sírásótól Hamlet azt kérdezi:

— Miféle fény dereng? — Uj lakót hoznak?

— Oféliát hozzák. És pedig diszes teme-tés lesz, akárcsak a negyvenkettedik filadel-fiai temetőrendező czég rendezné!

A brit örös egy másik remekébe is be-letették a reklámot. Otellóban a dühös mór ezzel fordul Desdemónához:

— Hol a zsebkendőd?

— Nem tudom, elveszett, feleli szendén a bájos velencei patricius-ivadék; — de

ujakat a Aruce-Whyte czégnél, amelynek a Russel-squareon van fényes üzlete. Oh Otello — ha tudnád, hogy mekkora ott a választék!

Mikol-felé kezei dicséli:

— Ve mosom! L fia kitűnő modnom

De a tásokat vi Francillon lonjában k

Gran — Az Tailloe-féle Fausz

dezvén az ily pompáz czég éksze ékszerek

Az is Jason jelen imádojtja

— Ja e lanton, g készítő gy tósságáért

Igy d zsa. Nem megkezd kára üdvő házak szul

— Weisz Józ

Okt. Tav. Tav. Majus Julius aug.—

Bécsi vásárcsarnok bejelentette elején felh 4823 darab 5 15 darab

Kőbány gyar elsőre kilogramm

Közép (n. 1/2 kr. Kőb sulyban) 50

kint 260 kg rig, közép sulyban) 50

kint 240 kg krajczárig Sertés

napján volt ber 13. nap november 1

1898. nove letben 4689

ányzata: la Felső

8 fornt 65 100 6,m, 8

307 morinto sárg, 100 mm.76 k.

hónapra. Zab. 1

5 forint 65 200 mm. 5 mindkészzé

Szerbi arom hóna Pestvi

sárga, 1,50 100 mm, 80 k 9,20 frto

100 mm, 70 k. 8 60 frto

Mikor Macbeth felesége, a tragédia vége felé kezét mosva jó, kétségbeesve nyögdecselel:

— Vér, vér! nem akar lekopni, hiába mosom! Már muszáj lesz a Sloopet F. és fia kitűnő börtisztító szappanához folyamodnom!

De a többi darabokban is korszerű javításokat vitt véghez a tizedik muzsa. Mikor Francillon lebontja a haját. Riverolles szalonjában kitör a bámulat. A malicziózus.

Grandredon erre megjegyzi:
— Azért oly hosszú a haja, mert a Tailloe-féle hajnövesztő pomádéval keni!

Fausztban az aranyszőke Margit örvendevén az ékszereknek, fölkiált, hogy éppen ily pompás kincseket látott a Grammerson-czég ékszerkereskedésének kirakatában, ahol ékszerek részletfizetésre is kaphatók!

Az is érdekes fűszerezése a Medea és Jason jelenetének, amikor colhini királyleány imádotlja nyakába borul:

— Jason, tanultam egy dalt! Eljátszom e lanton, melyet Thomas Darling hangszerkészítő gyárában vettem, a hol az árak tartósságáért három évi jótállás vállalatik!

Igy dolgozik Amerikában a tizedik muzsa. Nem kntelkedünk, hogy Európában is megkezdji körútját a szinpadokon és nemsokára üdvözölni fogjuk a magyarországi színházak szuffitái előtt is...

Flott.

Közgazdaság.

Budapesti gabonatözsde.

— Weisz József budapesti terménybizományi czég jelentése.—

Debreczen, november 14.

Készáru 5 olesóbb

Okt. buza	—
Tav. buza	9.69—9.70
Tav. rozs	8.20—8.22
Tavaszi zab	5.95—5.96
Majusi tengeri 1899	4.67—4.68
Julius tengeri	—
aug.—szep. tengeri	—

Bécsi sertésvásár. A st.-marxi központi vásárcsarnokban ma megtartott sertésvásáron bejelentettek 9156 darabot, ebből a vásár elején felhajtottak: 3928 drb fiatal sertést, 4823 darak magyar hizott sertést, összesen a 515 darabot. Az üzlet pang.

Kőbányai sertéspiacz. november 14. Ma gyár elsőrendű: Fiatal nehéz (páronkint 320 kilogrammon felüli súlyban) 56—57 krajczárig Közép (n. kint 251—320 klg. súlyban) 57—57 1/2 kr. Könnyű (paronkint 250 klgig terjedő súlyban) 57 1/2—58 kr. Szerbiai: Nehéz (páronkint 260 kg. felüli súlyban) 56 1/2—57 krajczárig, közép (páronkint 240—260 kilogramm súlyban) 56—56 1/2 krajczárig. Könnyű (páronkint 240 kilogr.-ig terjedő súlyban) 57—58 krajczárig

Sertéslétszám: 1898. évi november hó 13 napján volt készlet 47259 darab, 1898. november 13. napján felhajtott 551 darab, 1898. november 13. napján elszállított 919 darab, 1898. november hó 13. napjára maradt készletben 46891 darab. — A hizott sertés üzleti-ányzata: lanyha.

Felső-magyarországi, 100 mm, 79,3 k' 8 forint 65 kron 100 mm, 81 k, 9,30 forint 100 mm, 80 k, 8,30 forinton, 200 mm, 79 k, 307 forinton; 100 mm, 79 k, 9,— forinton sárg. 100mm, 79 k, 9n sár forinto ga, 200 mm, 76 k, 8,50 forinton sárga, mind hááom hónapra. 15

Zab. 100 mm. 5.70 forinton, 100 mm, 5 forint 65 kron, 200 mm. 5 forint 52 kron 200 mm. 5,40 frton, 100 mm, 5,40 forinton mindkészgézn fizetés mellett.

Szerbiai, 2000 mm. 78 k, 7,25 forintos, arom hónapra.

Pestvidéki, 300 mm, 80. k, 9,10 fotinton sárga, 1,50 mm, 80 k, 9 forint 10 kron sárga, 100 mm, 80 k, 9,20 forinton 100 mm 79,3 k, 9,20 frton, 100 mm, 80 k, 9,30 forinton, 100 mm, 79 k, 9,30 forinton, 200 mm, 80 k, 8,60 frton sárga, 100 mm. 77,5 k. 8 forint

50 kron sárga, 100 mm, 79,5 k, 9 forint 10 kron sárga, 200 mm. 81,5 k, 9,25 forinton, 200 mm, 80 k, 9,25 forinton, 100 mm. 79 k 8,85 forinton vegyes. 100 mm. 79,5 k. 8,90 forinton 300 mm. 77,5 k, 8,90 forinton 100 mm, 77 k, 8,90 forinton, 100 mm. 78 k 9,— forinton sárga, 200 mm, 78 k. 8,80 forinton. 100 mm. 78,5 k, 8,70 forinton 300 mm, 77 k, 8,90 forinton, 100 mm. 79 k' 8,90 forinton 200 mm, 78,7 k, 8,90 forinton, 100 mm, 78 k 8,90 forinton 100 mm, 86,8 k. 8,90 forinton mind három hónapra.

Jegyzések: kilogrammonként élő súlyban (a fogyasztási adót nem számítva) elsőrendű sertés 49—49 krajczáron, kivételesen 50 krajczáron, középminőségű sertés 46—47 krajczáron, könnyű sertés 41—43 krajczáron, fiatal sertés 36—39 krajczáron.

Buza Tiszavidéki. 100 m'n. 80 k. 9,15 frton, 100 mm. 80 k. 9,10 forinton, 100 mm. 80 k. 9,10 forinton, 100 mm. 79,5 k. 9,10 forinton, 100 mm. 81 k. 8 forint 80 krajczáron. 150 métermézsza 80 k, 9 forint 15 krajczáron 300 mm. 79,5 k, 9,15 frton, 100 mm, 78 k: 9 15 forinton, 100 mm. 77 k, 6,15 forinton, 100 mm 80 k. 9,30 forinton, 150 mm, 80 k. 9,10 forinton, 100 mm 79,5 k. 9 forint 20 krajczáron, 100 mm, 79,5 k, 9 forint 15 krajczáron vegyes, 400 mm. 79 k. 9,12 és fél krajczáron vegyes, 100 mm 80 b 9,25 forinton vegyes 2500 mm. 78,5 k. 8,90 forinton. 500 mm. 76,5 k, 8,40 forinton, mind három hónapra: Bácsa i. 100 mm, 79 k. 9,10 forinton m'8 m 77 k. 8,60 frton vegyes, 200 mm, 0, k74060 forintos vegyes. mind három hónapra

**Legnagyobb nyeresemény
legszerencsésebb esetben
1.000,000 korona.**

**Az összes 50,000 nyeresemény
JEGYZÉKE.**

A legnagyobb nyeresemények legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona

A nyeresemények részletes beosztása a következő:

Készpénzben fizetendő	Jutalom	Korona
1	1 jutalom	600000
1	1 nyer. á	400000
1	" "	200000
2	" "	100000
1	" "	90000
1	" "	80000
1	" "	70000
2	" "	60000
1	" "	40000
5	" "	30000
1	" "	25000
7	" "	20000
3	" "	15000
31	" "	10000
67	" "	5000
3	" "	3000
432	" "	2000
763	" "	1000
1238	" "	500
90	" "	300
31700	" "	200

15650 á 170, 130, 100, 80, 40

50,000 nyer és jut. összegben 13.160,000

melyek hat húzásban sorsoltatnak ki.

Rendelőlevél levágandó Török A, es Tarsa uraknak Budapest.

Kérek részemre..... I. osztályu magy. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervszettel együtt küldeni.

Az összeget..... frt) utánvételezni kérem) A nem tetsző törlendő.
postautalvánnyal küldöm.)

Pontos cím: _____

A harmadik nagy magy. kir. osztálysorsjáték nemsokára ismét kezdődik és

100,000 sorsjegyre újból 50,000 nyeresemény

jut vagyis az oldalt levő nyereseményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.

A nyerési esélyek tehát, mint már általánosan ismeretes, óriásiak. Összesen tizenhárom millió 160,000 koronát sorsolnak ki biztosan A legnagyobb nyeresemény legszerencsésebb esetben

egy millió korona.

Szíves mielőbbi megrendeléseknél eredeti sorsjegyeket a tervszerű eredeti árban és pedig:

egy egész I-ső oszt. eredeti sorsjegyet 6.— frt.
" fél " " " " " 3.—
" negyed " " " " " 1,50 "
" nyolczad " " " " " —75 "

küldünk szét utánvétellel, vagy a pénz előleges beküldése ellenében.

A húzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos húzási jegyzéket, hivatalos tervszetek pedig díjtalanul állanak rendelkezésre. A húzások a magy. kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosan történnek és azoknál mindenki megjelenhetik.

Kérjük a rendelvényeket mielőbb. legkésőbb azonban

f. é. november hó 17-ig

hozzánk beküldeni.

Török A. és T

a m. kir. szab. osztálysorsjáték

Főelárusítói

Budapest, V., Váci-körut 4/a.

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ

Folyó szám 46.

Bérlet 38. sz. „B.”

Kedden, 1898. évi November 15-én:

A Z E G É R.

Francia vígjáték 3 felvonásban. Irta: Pailleuron E. Fordította: Fáy J. Béla.

SZEMÉLYEK:

Simiers Max marquis	Székely Szándor.
Moisandna	F. Csigaházy E.
Woisca Clotilde, leánya	T. Halmi Margit.
Moisand Mártha, Clotilde mostuha testvére	Szabó Irma.
Rimbant Pepa Clotilde barátja	Komjáthy Z. T.
Sagancey Hermina, báróné Clotilde barátnéja	Cserényi Adél.

Történet Francziországban, a grófné birtokán.

Holnap Kedden, November hó 15 én bérlet 38. szám „B”

Bagdadi hercegnő.

Színmű.

Komjáthy János,
igazgató.

Az 1895. évi cairoi s az 1896. évi londoni egészségügyi kiállításokon díszoklevéllel s arany éremmel kitüntetve. Orvosi tekintélyek által kipróbált s nagyobb kó odákban kitűnő sikerrel használt külszer.

Reuma-szesz

biztos s kiváló gyors hatású s test bármilyen csúszó bántalmait, u. m. köszvény, csúsz, reuma, ischiás, asthma, stb. ellen.

Hatása némely esetben megiepő, a mennyiben gyakrabban idűlőbb eseteknél is már egyszeri bedörzsölésnél a fájdalom akat teljesen megszüntette.

Fog- és fejfájást 5 perc alatt megszüntet.

Egy üveg ára használati utasítással 1 korona erősebb üveg 2 korona 40 fillér.

Főraktárak Budapesten: Török József ur gyógyszer-tárában, Király-utca 12. és dr. Egger A ur gyógyszer-tárában, Váci-körút 17. szám. — Ugyiszintén a főváros összes s a vidék csaknem összes gyógyszer-tárában valamint a készítő

VIDDER GYULA gyógyszerész-nél.

S.-A.-Ujhely 69 szám.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

Ugyiszintén: Debreczenben Dr. Rotsnek V. Emil, Tóth Béla, Mihalovits Jánosnál.

**MINDEN SORSJEGY
MIND A 6 HUZÁSRA JÁTSZIK**

6 HUZÁS UJSÁGIROK SORSJÁTÉKA 6 HUZÁS

**FŐNYEREMÉNY
100.000
KORONA**

**5 a 20.000
KORONA STB. STB.**

ANYEREMÉNYTÁRGYAKAT
KIVÁNTATRA 20-25 LEVOPASSZAN
KÉSZPÉNZBEN VISSZAVÁRA
ROLJA A VALLALAT. 6/23/99

EGY SORSJEGY ÁRA 1 KORONA

Huzás már 1899. január hó 4-én.

Sorsjegyeket ajánl:

Közgazd. bank r. t.

és

Katz Jakab

dohány-tőzsdéjében

Debreczen.

Hatóságilag engedélyezett

VÉGKIÁRULÁS.

Tisztelettel tudatjuk a n. é. közönséggel, hogy szabóüzletünk

kész férfi- és gyermek-

ruhaáru-osztályát

feloszlátjuk

s meglevő nagy készletünket

igen jutányos áron

véglegesen kiáruljuk

s ezzel módot nyújtunk a t. közönségnek, hogy szükségletét nálunk

igen olcsón

beszerezhesse, mert

egész kész férfi- és gyermek-ruhaáru-raktárunkat

véglegesen és teljesen ki fogjuk árusítani.

Teljes tisztelettel:

SZEDLÁK és VAMOS.